

ТУЙ Е ТЯ!

Вижъ: небето се разтвори. А снѣгътъ се разтопява
Слънчо метна пакъ зари въ всѣка улица и дворъ.
надъ полета и гори. И отъ близкия стоборъ
Слушай: пролѣтъта говори сякашъ му се подиграва
презъ бѣбривия капчукъ: птиченцето съ веселъ викъ:

— Азъ съмъ тукъ!

Азъ съмъ тукъ!

Азъ съмъ тукъ!

— Чикъ-чирикъ!

Чикъ-чирикъ!

Чикъ-чирикъ!

Хей, отъ планинитѣ сини
ведъръ, веселъ вѣтъръ вѣй.
Той ни буди, той ни пѣй:
— Хора, кжщи и градини,
чуйте, вижте — туй е тя:

Пролѣтъта!

Пролѣтъта!

Пролѣтъта!

Хр. Радевски

МАРТЕНИЧКА

Тая мартеничка, Боби,
Тилилейко ти изпраща.
Съ нея иска да ти каже:
вече пролѣтъта захваща!

Знае тя, че я децата
много чакатъ и обичатъ,
затова цвѣтя имъ праща —
да се радватъ, да се кичатъ.

Първо — бѣлото кокиче
и следъ него много други
още тя цвѣтя ще прати:
незабравки, теменуги . . .

Ще изхвъркнатъ пеперудки,
ще прелитнатъ малки птички,
ще засвирятъ, ще запѣятъ
косове и лястовички.

Тилилейко ти желае
да цвѣтишъ и ти да пѣешъ
и съсъ мама, татко, баба
още много да живѣешъ!

А щомъ пролѣтъта си иде
и настѣпи лѣтно време,
въ нашата градинка всички
и черешки да ядеме!

Н. Джеровъ